

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 31-12-2014

Αριθ. Πρωτ. Γ/ΕΞ/8252/31-12-2014

Α Π Ο Φ Α Σ Η Α Ρ . 199/2014

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στην έδρα της την 02-12-2014, σε συνέχεια των από 18-11-2014 και 27-11-2014 συνεδριάσεων, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση του αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν ο Πρόεδρος Π. Χριστόφορος και τα τακτικά μέλη της Αρχής Α.-Ι. Μεταξάς, Δ. Μπριόλας, Α. Συμβώνης, Κ. Χριστοδούλου και Π. Τσαντίλας, ως εισηγητής. Στη συνεδρίαση, χωρίς δικαίωμα ψήφου, παρέστησαν επίσης, με εντολή του Προέδρου, οι Φ. Μίτλεττον και Θ. Τουτζιαράκη, ειδικοί επιστήμονες – νομικοί ελεγκτές, ως βοηθοί εισηγητή, και η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Με τη με αρ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/7708/29-11-2012 προσφυγή του κατά της Εμπορικής Τράπεζας (εφεξής «τράπεζα»), η οποία εξαγοράστηκε από την Alpha Bank και έτσι η τελευταία υπεισήλθε στις υποχρεώσεις του υπευθύνου επεξεργασίας, ο πρώην υπάλληλος της τράπεζας Α καταγγέλλει τη μη ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασής του σε προσωπικά του δεδομένα που τηρούνται στο αρχείο της τράπεζας.

Στη συζήτηση κλήθηκαν με τις υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/6876/12-11-2014 και Γ/ΕΞ/6877/12-11-2014 κλήσεις αντίστοιχα να παραστούν για να αναπτύξουν τις απόψεις τους ο καταγγέλλων Α ο οποίος προσήλθε με τους πληρεξουσίους δικηγόρους του Αδάμ Δήμου και Ιουλία Δήμου και η καταγγελλόμενη Alpha Bank, η οποία εκπροσωπήθηκε από τις πληρεξουσίους δικηγόρους της Ουρανία Μπάρλου και Ελένη Γεωργίλη. Στη συνέχεια οι δύο πλευρές έλαβαν προθεσμία και

κατέθεσαν τα υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/7159/24-11-2014 και υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/7165/24-11-2014 σχετικά υπομνήματα αντίστοιχα.

Η Αρχή, μετά από εξέταση όλων των στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τους βοηθούς εισηγητές, οι οποίοι στη συνέχεια αποχώρησαν, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

1. Επειδή το άρθρο 2 στοιχ. του ν. 2472/1997 ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως:

α) 'Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα', κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων. Δεν λογίζονται ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα στατιστικής φύσεως στοιχεία, από τα οποία δεν μπορούν πλέον να προσδιορισθούν τα υποκείμενα των δεδομένων.

[...]

γ) 'Υποκείμενο των δεδομένων', το φυσικό πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική.

δ) 'Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα' ('επεξεργασία'), κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται από το Δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση ή αποθήκευση, η τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση, η δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή.

[...]».

Το άρθρο 4 του ν. 2472/1997 ορίζει τα εξής:

«1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει:

α) Να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία ενόψει των σκοπών αυτών.

β) Να είναι συναφή, πρόσφορα, και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται εν όψει των σκοπών της επεξεργασίας.

γ) Να είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, να υποβάλλονται σε ενημέρωση.

δ) Να διατηρούνται σε μορφή που να επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων τους μόνο κατά τη διάρκεια της περιόδου που απαιτείται, κατά την κρίση της Αρχής, για την πραγματοποίηση των σκοπών της συλλογής τους και της επεξεργασίας τους. Μετά την παρέλευση της περιόδου αυτής, η Αρχή μπορεί, με αιτιολογημένη απόφασή της, να επιτρέπει τη διατήρηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για ιστορικούς επιστημονικούς ή στατιστικούς σκοπούς, εφ' όσον κρίνει ότι δεν θίγονται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση τα δικαιώματα των υποκειμένων τους ή και τρίτων.

2. Η τήρηση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου βαρύνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας. Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συλλεχθεί ή υφίστανται επεξεργασία κατά παράβαση της προηγούμενης παραγράφου καταστρέφονται με ευθύνη του υπεύθυνου επεξεργασίας. Η Αρχή, εάν εξακριβώσει αυτεπαγγέλτως ή μετά από σχετική καταγγελία παράβαση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, επιβάλλει την διακοπή της συλλογής ή της επεξεργασίας και την καταστροφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν ήδη συλλεγεί ή τύχει επεξεργασίας».

Το άρθρο 5 του ν. 2472/1997 ορίζει τα εξής:

«1. Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.

2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η επεξεργασία και χωρίς τη συγκατάθεση, όταν:

α) Η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκτέλεση σύμβασης, στην οποία συμβαλλόμενο μέρος είναι υποκείμενο δεδομένων ή για τη λήψη μέτρων κατόπιν αιτήσεως του υποκειμένου κατά το προσυμβατικό στάδιο.

β) Η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκπλήρωση υποχρέωσης του υπεύθυνου επεξεργασίας, η οποία επιβάλλεται από το νόμο.

γ) [...]

δ)[...]

ε) Η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του έννομου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα και υπό τον όρο ότι τούτο υπερέχει προφανώς των δικαιωμάτων και συμφερόντων των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα και δεν θίγονται οι θεμελιώδεις ελευθερίες αυτών.
[...]

Το άρθρο 12 του ν. 2472/1997 ορίζει τα εξής:

«1. Καθένας έχει δικαίωμα να γνωρίζει εάν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν αποτελούν ή αποτέλεσαν αντικείμενο επεξεργασίας. Προς τούτο, ο υπεύθυνος επεξεργασίας, έχει υποχρέωση να του απαντήσει εγγράφως.

2. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να ζητεί και να λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, χωρίς καθυστέρηση και κατά τρόπο εύληπτο και σαφή, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) Όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, καθώς και την προέλευσή τους.
- β) Τους σκοπούς της επεξεργασίας, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών.
- γ) Την εξέλιξη της επεξεργασίας για το χρονικό διάστημα από την προηγούμενη ενημέρωση ή πληροφόρησή του.
- δ) Τη λογική της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας. Το δικαίωμα πρόσβασης μπορεί να ασκείται από το υποκείμενο των δεδομένων και με τη συνδρομή ειδικού.
- ε) κατά περίπτωση, τη διόρθωση, τη διαγραφή ή τη δέσμευση (κλειδώμα) των δεδομένων των οποίων η επεξεργασία δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ιδίως λόγω του ελλιπούς ή ανακριβούς χαρακτήρα των δεδομένων, και
- στ) την κοινοποίηση σε τρίτους, στους οποίους έχουν ανακοινωθεί τα δεδομένα, κάθε διόρθωσης, διαγραφής ή δέσμευσης (κλειδώματος) που διενεργείται σύμφωνα με την περίπτωση ε, εφόσον τούτο δεν είναι αδύνατον ή δεν προϋποθέτει δυσανάλογες προσπάθειες.

3. Το δικαίωμα της προηγούμενης παραγράφου και τα δικαιώματα του άρθρου 13 ασκούνται με την υποβολή της σχετικής αίτησης στον υπεύθυνο της επεξεργασίας και ταυτόχρονη καταβολή χρηματικού ποσού, το ύψος του οποίου, ο τρόπος καταβολής του και κάθε άλλο συναφές ζήτημα ρυθμίζονται με απόφαση της Αρχής. Το ποσό αυτό επιστρέφεται στον αιτούντα εάν το αίτημα διόρθωσης ή διαγραφής των δεδομένων κριθεί βάσιμο είτε από τον υπεύθυνο της επεξεργασίας είτε από την Αρχή, σε περίπτωση προσφυγής του σ' αυτήν. Ο υπεύθυνος έχει υποχρέωση στην περίπτωση αυτή να χορηγήσει στον αιτούντα, χωρίς καθυστέρηση δωρεάν και σε γλώσσα κατανοητή, αντίγραφο του διορθωμένου μέρους της επεξεργασίας που τον αφορά.

4. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν απαντήσει εντός δεκαπέντε (15) ημερών ή εάν η απάντησή του δεν είναι ικανοποιητική, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή. Στην περίπτωση κατά την οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας αρνηθεί να ικανοποιήσει το αίτημα του ενδιαφερόμενου, κοινοποιεί την απάντησή του στην Αρχή και ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο ότι μπορεί να προσφύγει σε αυτήν.

[...]».

Το άρθρο 15 παρ. 1 του ν. 2472/1997 ορίζει τα εξής:

«Συνιστάται Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Αρχή), με αποστολή την εποπτεία της εφαρμογής του παρόντος νόμου και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται κάθε φορά».

Το άρθρο 19 του ν. 2472/1997 ορίζει τα εξής:

«1. Η Αρχή έχει τις εξής ιδίως αρμοδιότητες:

[...]

ιγ) Εξετάζει τα παράπονα των υποκειμένων των δεδομένων σχετικά με την εφαρμογή του νόμου και την προστασία των δικαιωμάτων τους, όταν αυτά θίγονται από την επεξεργασία δεδομένων που τους αφορούν. Εξετάζει επίσης αιτήσεις του υπευθύνου επεξεργασίας με τις οποίες ζητείται ο έλεγχος και η εξακρίβωση της νομιμότητας της επεξεργασίας. Η Αρχή μπορεί να θέσει στο αρχείο αιτήσεις ή παράπονα που κρίνονται προδήλως αόριστα, αβάσιμα ή υποβάλλονται καταχρηστικώς ή ανωνύμως. Η Αρχή ενημερώνει τα υποκείμενα των δεδομένων και τους αιτούντες για τις ενέργειές της. Η προτεραιότητα εξέτασης των αιτήσεων, παραπόνων και ερωτημάτων εκτιμάται από την Αρχή με κριτήριο τη σπουδαιότητα και το γενικότερο ενδιαφέρον του θέματος.

[...]

3. Η Αρχή καταρτίζει τον κανονισμό λειτουργίας της, με τον οποίο ρυθμίζονται ιδίως η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των μελών της, η προηγούμενη ακρόαση των ενδιαφερομένων, θέματα πειθαρχικής διαδικασίας και ο τρόπος διεξαγωγής των κατά την περίπτωση η' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου ελέγχων.

[...]».

2. Επειδή από την εξέταση του φακέλου της υπόθεσης και τα όσα εκτέθηκαν από τα μέρη κατά την προφορική συζήτηση προέκυψαν τα εξής: Στην υπό κρίση προσφυγή ο Α καταγγέλλει ότι η τράπεζα δεν του χορήγησε αντίγραφο της Εισήγησης της Β προς τα Μέλη της Επιτροπής για την υπόθεσή του (πειθαρχική διαδικασία ενώπιον της τράπεζας). Αναφέρει δε ότι είχε υποβάλει στην τράπεζα 171 σχετικές αιτήσεις και δεν έλαβε απάντηση. Επίσης ο προσφεύγων ζητεί να εφαρμόσει η Αρχή α) το άρθρο 5Α Σ (δικαίωμα στην πληροφόρηση) και το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 1599/1986 για την πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα, καθώς και β) τη διάταξη του άρθρου 23 του ν. 2472/1997 (επιδίκαση αποζημίωσης για αστική ευθύνη).

3. Επειδή στο πλαίσιο εξέτασης της ως άνω υποθέσεως, η Αρχή ζήτησε διευκρινίσεις από την τράπεζα με το με αρ. πρωτ. Γ/ΕΞ/5461/16-09-2014) έγγραφο, χωρίς όμως η τράπεζα να απαντήσει.

4. Επειδή στο έγγραφο της προσφυγής αναφέρει ότι εξήτησε από την Εμπορική Τράπεζα και από τα αρμόδια υπηρεσιακά όργανά της και δη από ...-...-... μέχρι ...-...-... με εκατόν εβδομήκοντα μία (171) κατατεθείσες αιτήσεις τα ακόλουθα «αξιότιμη κα Γ, όπως μέχρι την προσεχή Παρασκευή ...-...-... και ώρα 14.00 ως Πρόεδρος της Επιτροπής να μου παραδώσετε επί εγγράφω αποδείξει αντίγραφο της Εισήγησης της Β προς τα μέλη της Επιτροπής για την υπόθεσή μου, η οποία συζητήθηκε την προαναφερόμενη ημέρα». Η διατύπωση περιέχει τρεις αοριστίες, γιατί δεν καθορίζει την ημέρα συνεδρίασης της Επιτροπής, δεν προσδιορίζει ποια είναι η Επιτροπή και το

αντικείμενό της και τη φύση της υποθέσεως που συζητήθηκε στην Επιτροπή αυτή, δοθέντος ότι ο προσφεύγων είχε εκκρεμή διάφορα αιτήματα, απλώς απευθύνεται προς την Γ ως πρόεδρο της επιτροπής αυτής. Τέλος δεν προσδιορίζει σε ποια από τις 171 αιτήσεις εξήτησε τα ανωτέρω από την κα Γ και πότε κατέθεσε την αίτηση αυτή.

5. Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου που προσκομίσθηκαν από την Τράπεζα δεν προκύπτει ότι υπήρχε έγγραφη εισήγηση της Β και η Τράπεζα ισχυρίζεται ότι η εισήγηση ήταν προφορική. Τούτο άλλωστε δέχεται και η απόφαση .../... του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών η οποία απέρριψε το αντίστοιχο αίτημα, καθώς πιθανολόγησε ότι η εισήγηση έγινε προφορικά και άρα δεν υφίσταται έγγραφη εισήγηση. Οίκοθεν νοείται ότι δεν μπορεί να νοηθεί δικαίωμα πρόσβασης επί εγγράφου που δεν υφίσταται (πρβλ. Απόφαση 91/2014 της Αρχής, σκέψη 11). Συνεπώς το σχετικό αίτημα πρέπει να απορριφθεί.

6. Επειδή, όλως ασύνδετα προς τα ανωτέρω αιτήματα ο προσφεύγων σε όλες τις προσφυγές του διά μακρών και κατ' επανάληψη με επίκληση και των κατά την άποψή του επιβοηθητικών νομολογιακών δεδομένων, ζητεί από την Αρχή να εφαρμόσει στη συγκεκριμένη περίπτωση α) το άρθρο 5^Α του Συντάγματος και το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 1599/1986 για την πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα (το οποίο σημειωτέον έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 5 του ν. 2690/1999), καθώς και β) τη διάταξη του άρθρου 23 του ν. 2472/1997 (επιδίκαση αποζημίωσης για αστική ευθύνη). Όμως η Αρχή είναι αναρμόδια να επιληφθεί, καθόσον η Αρχή είναι μόνον αρμόδια για την εφαρμογή των διατάξεων για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 9Α του Συντάγματος και τα οριζόμενα στο άρθρο 15 παρ. 1 του ν. 2472/1997, ενώ στην ελληνική έννομη τάξη μόνον τα δικαστήρια έχουν την εξουσία να επιβάλουν στη δημόσια διοίκηση υποχρέωση χορήγησης «δημοσίου» εγγράφου (πρβλ. και Γνωμοδότηση 3/2009 της Αρχής, παρ. Β). Επί πλέον τα ζητηθέντα από τον προσφεύγοντα στοιχεία δεν συνιστούν καν διοικητικά έγγραφα κατά την ανωτέρω έννοια αλλά διακινούνται με βάση τις διατάξεις του Αστικού Δικαίου, ενόψει του ότι η Τράπεζα είναι ν.π.ι.δ. Τέλος δε η αρμοδιότητα για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης από παράβαση του ν. 2472/1997 σύμφωνα με το άρθρο 23 του ίδιου νόμου ανήκει στα πολιτικά δικαστήρια. Συνεπώς και το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, ως και η προσφυγή στο σύνολό της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή απορρίπτει την προσφυγή.

Ο Πρόεδρος

Πέτρος Χριστόφορος

Η Γραμματέας

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου